

Henk de goudvis

Op een mooie winteravond in Januari
Schaatsten Karelkje en Sjonnie op de sloot
Net als Jan de olifant en Piet kanarie
Het was prachtig en iedereen genoot

Alle dieren kon je horen fluiten
Alleen Henk de goudvis was behoorlijk uit zijn hum
Alle dieren spelen vrolijk buiten
En ik zit in zo'n stom aquarium

Wij vissen zitten elke dag maar binnen
Met zeewier en een schelpje achter glas
Kan niemand eens iets nieuws verzinnen?
Ik wou dat ik een ander beestje was

Karelkje en Sjonnie hoorden hem snikken
Want het klonk overduidelijk als blub blub blub blub
Sjonnie zei: dit hoeft Henk toch niet te pikken
Zo komt 'ie van de regen in de drup

Zo gezegd en zo gedaan en even later
Weer bij de sloot op hun vertrouwde plaats
Zwom Henkie in een koffiekop met water
Met Karelkje en Sjonnie op de schaats

Henk de goudvis vond alles mooi en prachtig
Zo vaak hij kon stak hij zijn kop over de rand
Want dan kon hij alles zien, maar na een keer of tien

Ging het steeds moeilijker en werd het zwaarder, want

Het water in het kopje werd steeds kouder
Er kwam een vliesje op dat steeds maar dikker werd
Als hij naar boven keer, kreeg hij het steeds benauwder
Want steeds vaker was de opening versperd

En na een tijdje kon hij nauwelijks meer bewegen
Het ijs zat op zijn hele huid
En het laatste wat ze te horen kregen
Was volgens Karelkje en Sjonnie: blub me eruit!

Ze brachten het kopje weer naar binnen
En zeiden: sorry Henk het ging een beetje mis
Maar je moet het maar zo zien, dat na de schol en de sardien
Zit in 't aquarium nu ook een diepvriesvis

En ze lachten en dat was nou het mooie
Want ze wisten: Henk gaat heus wel weer ontdooien!